

USTAWA**z dnia 27 października 1994 r.****o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.**

1. Ustawa określa warunki przygotowania budowy, finansowania budowy, zasady przeprowadzania postępowania przetargowego na budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrad płatnych, zwanych dalej „autostradami”, zasady zawierania umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrad, a także organy właściwe w tych sprawach.
- 1a. Ustawa określa także zasady finansowania dróg krajowych, w tym autostrad, ze środków Krajowego Funduszu Drogowego, zwanego dalej „Funduszem”, z wyłączeniem dróg krajowych w miastach na prawach powiatu, finansowanych z budżetów tych miast.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, autostrady lub ich odcinki, które będą budowane i eksploatowane albo wyłącznie eksploatowane jako płatne.
3. Na zasadach określonych w ustawie mogą być budowane i eksploatowane albo wyłącznie eksploatowane, jako płatne, drogi ekspresowe.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, drogi ekspresowe, które mogą być budowane i eksploatowane albo wyłącznie eksploatowane jako płatne.
5. Określenie autostrad i dróg ekspresowych w przepisach, o których mowa w ust. 2 i 4, może nastąpić, jeżeli będzie możliwość korzystania z innej, ogólnodostępnej drogi publicznej.

Art. 1a.

Autostrady i drogi ekspresowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 i 4, mogą być budowane i eksploatowane albo wyłącznie eksploatowane na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101).

Art. 2.

Opracowano na podstawie: tj. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297, Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2007 r. Nr 23, poz. 136, Nr 99, poz. 666, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 19, poz. 101, Nr 86, poz. 720, Nr 105, poz. 877, Nr 115, poz. 966, Nr 143, poz. 1164, Nr 157, poz. 1241, Nr 223, poz. 1776.

Rozp. RM (Dz. U. z 1995 r. Nr 38, poz. 186) rozciągnięcie przepisów ustawy na drogę ekspresową Elbląg - granica państwa.

ad. ust. 1 w art. 2 - obecnie: ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej

1. Minister właściwy do spraw transportu jest naczelnym organem administracji państwowej właściwym w sprawach przygotowania budowy i eksploatacji autostrad działającym przy pomocy Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. Przepis ten nie narusza uprawnień ministra właściwego do spraw architektury i budownictwa, określonych przepisami prawa budowlanego.
2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, przepisy techniczno-budowlane dotyczące autostrad, uwzględniając w szczególności warunki projektowania i budowy autostrad, ich połączeń z innymi drogami, wyposażenia technicznego autostrad, nośności i stateczności budowli ziemnych oraz konstrukcji nawierzchni autostrad, bezpieczeństwa użytkowania, a także ochrony środowiska.

Art. 3. (uchylony).

Art. 4.

1. Przepisy rozdziałów 4 i 5 stosuje się odpowiednio do budowy autostrad niepłatnych.
2. Uprawnienia, obowiązki i zadania Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad lub Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, o których mowa w przepisach rozdziałów 4 i 5, stosuje się odpowiednio do drogowych spółek specjalnego przeznaczenia, z tym że spółkom tym przysługuje prawo nieodpłatnego użytkowania w stosunku do nieruchomości nabytych w trybie przepisów rozdziału 5 lub przejętych od Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.

Rozdział 2

(uchylony)

Rozdział 3

Rada do Spraw Autostrad

Art. 17.

1. Organem opiniodawczym ministra właściwego do spraw transportu jest Rada do Spraw Autostrad, zwana dalej „Radą”.
2. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw transportu.
3. Przewodniczącego Rady wybiera i odwołuje Rada spośród swoich członków.
4. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek Rady, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin działania Rady do Spraw Autostrad, jej organizację i tryb pracy oraz skład, zapewniając w jej składzie uczestnictwo przedstawicieli zainteresowanych organów administracji publicznej.

Art. 18.

Do zakresu działania Rady należy w szczególności opiniowanie:

- 1) projektów wniosków o ustalenie lokalizacji;

- 2) kryteriów oceny dokumentacji wstępnej i ofert w postępowaniu przetargowym;
- 3) wyników kwalifikacji wstępnej;
- 4) (uchylony);
- 5) projektu rozporządzenia w sprawie ustalania opłat za przejazdy autostradami;
- 6) planów ratowniczych oraz planów dotyczących infrastruktury mającej wpływ na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 7) innych spraw dotyczących autostrad, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 19. (uchylony).

Art. 20. (uchylony).

Rozdział 4

Lokalizacja autostrad

Art. 21.

1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji autostrady, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, wydaje wojewoda.
2. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji powinien zawierać:
 - 1) mapę w skali 1:5000, przedstawiającą istniejące uzbrojenie terenu, proponowany przebieg autostrady, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych i ustanowienia stref ochronnych;
 - 2) wymagane odrębnymi przepisami zezwolenia i stanowiska właściwych organów.
3. O wszczęciu postępowania o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji wojewoda zawiadamia w drodze obwieszczeń w urzędach gmin i w prasie lokalnej.

Art. 22.

1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji autostrady powinna zawierać w szczególności:
 - 1) wymagania dotyczące powiązania z innymi drogami publicznymi;
 - 2) linie rozgraniczające teren;
 - 3) warunki techniczne realizacji;
 - 4) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków;
 - 5) wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich.
2. Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji autostrady wnioskodawcy oraz zawiadamia o jej wydaniu i treści pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędach gmin i w prasie lokalnej.

Art. 23.

1. W uzasadnionym przypadku, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, wojewoda może nadać decyzji o ustaleniu lokalizacji rygor natychmiastowej wykonalności.
2. Odwołanie strony od decyzji o ustaleniu lokalizacji powinno być rozpatrzone w terminie 14 dni, a skarga do sądu administracyjnego w terminie dwóch miesięcy.

Art. 24. (uchylony).**Art. 25.**

1. Przepisy o zagospodarowaniu przestrzennym nie mają zastosowania w sprawach określonych w niniejszym rozdziale.
2. Wojewoda wydaje pozwolenia na budowę autostrady na zasadach i w trybie przepisów prawa budowlanego, z zastrzeżeniem ust. 3, oraz doręcza je wnioskodawcy, a pozostałe strony zawiadamia o jego wydaniu i treści w drodze obwieszczeń w urzędach gmin i w prasie lokalnej.
3. Ilekroć w przepisach prawa budowlanego mowa jest o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji autostrady.

Rozdział 5**Nabywanie nieruchomości pod autostrady****Art. 26.**

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad nabywa, w drodze umowy, na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości położone w pasie drogowym autostrady.
2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może nabywać na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości poza pasem drogowym autostrady w celu dokonania ich zamiany na nieruchomości położone w pasie drogowym autostrady.

Art. 27.

1. Nieruchomości przeznaczone na pasy drogowe autostrad, stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego, stają się, z mocy prawa, własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji dotycząca tych nieruchomości stała się ostateczna.
2. Za nieruchomości, o których mowa w ust. 1, jednostkom samorządu terytorialnego przysługuje odszkodowanie, ustalone według zasad obowiązujących przy wywłaszczeniu nieruchomości.
3. Wojewoda, w drodze decyzji, stwierdza nabycie nieruchomości przez Skarb Państwa oraz ustala odszkodowanie.
4. (uchylony).

Art. 28. (uchylony).**Art. 29.**

1. Wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego w odniesieniu do nieruchomości przeznaczonych na pasy drogowe autostrad następuje na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, po bezskutecznym upływie terminu do zawarcia umowy, o której mowa w art. 26, wyznaczonego przez wojewodę na piśmie właścicielowi, użytkownikowi wieczystemu lub osobie, której przysługuje inne prawo rzeczowe do nieruchomości. Termin ten nie może być krótszy niż 2 miesiące od dnia otrzymania przez właściciela, użytkownika wieczystego lub osobę, której przysługuje inne prawo rzeczowe do nieruchomości, pisemnej oferty Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad dotyczącej zawarcia umowy.
2. W przypadku gdy nieruchomości przeznaczone na pasy drogowe autostrad mają nieuregulowany stan prawny, wszczęcie postępowania następuje na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, bez konieczności zachowania warunków określonych w ust. 1.

Art. 30.

Postępowanie wywłaszczeniowe wszczyna i decyzje w jego toku wydaje wojewoda.

Art. 31.

1. Po wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego wojewoda, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, udziela w uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji, zezwolenia na niezwłoczne zajęcie nieruchomości przeznaczonych na pasy drogowe autostrad.
2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, z uwzględnieniem stanu przygotowania inwestycji oraz możliwości zbioru ziemiopłodów.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, uprawnia do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.

Art. 32.

1. Odszkodowanie za wywłączoną nieruchomość powinno odpowiadać jej wartości rynkowej, ustalonej według stanu na dzień wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady.
2. Wartość nieruchomości określają rzeczoznawcy majątkowi, o których mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn. zm.¹⁾).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 129, poz. 1447 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 126, poz. 1070, Nr 130, poz. 1112, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1682 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 1, poz. 15, Nr 80, poz. 717, 720 i 721, Nr 96, poz. 874, Nr 162, poz. 1568, Nr 203, poz. 1966 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 19, poz. 177, Nr 91, poz. 870, Nr 92, poz. 880, Nr 141, poz. 1492 i Nr 240, poz. 2408.

3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, podlega waloryzacji na dzień wypłaty, według zasad obowiązujących w razie zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.
4. Odszkodowanie za wywłaszczone nieruchomości jest wypłacane ze środków budżetu państwa, których dysponentem jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Art. 33.

1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji autostrady stanowi podstawę do wydania decyzji o wygaśnięciu zarządu ustanowionego na nieruchomości przeznaczonej na pasy drogowe autostrad, stanowiącej własność Skarbu Państwa, z wyjątkiem przypadków gdy trwały zarząd jest ustanowiony na rzecz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Przepis art. 31 stosuje się odpowiednio.
2. Jeżeli przeznaczona na pasy drogowe autostrad nieruchomość stanowiąca własność Skarbu Państwa została wydzierżawiona lub wynajęta, decyzja o ustaleniu lokalizacji autostrady stanowi podstawę do wypowiedzenia umowy dzierżawy lub najmu ze skutkiem natychmiastowym. Za straty poniesione na skutek rozwiązania umowy przysługuje odszkodowanie wypłacane ze środków budżetu państwa, których dysponentem jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.
3. Do rozwiązania użytkowania ustanowionego w drodze decyzji lub umowy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2.

Art. 34.

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad otrzymuje, z mocy prawa, nieodpłatnie w trwały zarząd, od dnia nabycia na rzecz Skarbu Państwa, nieruchomości przeznaczone na cele budowy autostrad oraz nieruchomości, o których mowa w art. 26 ust. 2.
2. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad otrzymuje, z mocy prawa, nieodpłatnie w trwały zarząd nieruchomości, o których mowa w art. 33, z dniem wygaśnięcia zarządu lub rozwiązania umów dzierżawy lub najmu.
3. Ustanowienie trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 1 i 2, stwierdza wojewoda w drodze decyzji.

Art. 35. (uchylony).

Art. 36.

1. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzjami o ustaleniu lokalizacji autostrady nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych, z tym że określone w tych przepisach należności oraz jednorazowe odszkodowania w razie dokonania przedwczesnego wyrębu drzewostanu w odniesieniu do gruntów leśnych i zadrzewionych przeznacza się na Fundusz Leśny w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych - z tytułu wyłączenia gruntów Skarbu Państwa, zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe”.
2. Należności oraz jednorazowe odszkodowania w wysokości ustalonej przez organy właściwe w sprawach ochrony gruntów leśnych Generalny Dyrektor Dróg

Krajowych i Autostrad przekazuje na rachunek bankowy funduszu, o którym mowa w ust. 1, po nabyciu przez Agencję wszystkich gruntów w danym obszarze ewidencji gruntów, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku.

Art. 37.

W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Rozdział 5a

Oplaty za przejazd

Art. 37a.

1. Za przejazd autostradą są pobierane opłaty, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.
2. Opłaty za przejazd autostradą pobiera spółka, która zawarła umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, zwana dalej „spółką”, na warunkach określonych w umowie.
3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może pobierać opłaty za przejazd autostradą w okresie nieobjętym umową, o której mowa w ust. 2, pod warunkiem przystosowania autostrady do poboru tych opłat.
4. Drogowa spółka specjalnego przeznaczenia może pobierać opłaty za przejazd autostradą na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. Nr 23, poz. 136).
5. Opłatę za przejazd autostradą ustala się jako iloczyn liczby kilometrów przejazdu i stawki opłaty za kilometr dla danej kategorii pojazdu.
6. Ustala się następujące kategorie pojazdów w celu określenia stawek opłat za przejazd autostradą:
 - 1) kategoria 1 – motocykle;
 - 2) kategoria 2 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony;
 - 3) kategoria 3 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton;
 - 4) kategoria 4 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej co najmniej 12 ton;
 - 5) kategoria 5 – autobusy.

Art. 37b.

1. Opłaty za przejazd autostradą pobrane przez spółkę stanowią jej przychód, z zastrzeżeniem ust. 2-4.
2. W przypadku, w którym opłaty za przejazd autostradą stanowią przychód spółki, umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady określi warunki i zakres podziału zysku pomiędzy spółką a Funduszem.
3. W przypadku finansowania budowy autostrady środkami z obligacji przychodowych wyemitowanych przez spółkę, część przychodów z opłat za przejazd auto-

stradą określona w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady stanowi przychód spółki przeznaczony wyłącznie na pokrycie zobowiązań wobec obligatariuszy z tytułu tych obligacji.

4. Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady może stanowić, że opłaty za przejazd autostradą stanowią przychód Funduszu.

Art. 37c.

Opłaty za przejazd autostradą pobrane przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad stanowią przychód Funduszu, a opłaty pobrane przez drogową spółkę specjalnego przeznaczenia mogą stanowić przychód tej spółki, jeżeli umowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia tak stanowi.

Art. 37d.

1. Stawki opłat, o których mowa w art. 37a ust. 2, warunki zmian tych stawek oraz sposób ich wprowadzenia ustala umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.
2. Stawki, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż stawki obliczone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13ha ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.²⁾).
3. Spółka ogłasza w prasie o zasięgu lokalnym i ogólnokrajowym oraz w punktach poboru opłat informację o wysokości opłat za przejazd autostradą lub ich zmianie, w terminie co najmniej czternastu dni przed dniem rozpoczęcia pobierania tych opłat.

Art. 37e.

1. Stawki opłat, o których mowa w art. 37a ust. 3 i 4, za przejazd kilometra autostradą, niezależnie od kategorii pojazdu, o której mowa w art. 37a ust. 6, nie mogą być wyższe niż 2 zł oraz nie mogą przekroczyć stawek opłat za przejazd obliczonych zgodnie z przepisami, wydanymi na podstawie art. 13ha ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za przejazd autostradą, o których mowa w art. 37a ust. 3 i 4 z uwzględnieniem ust. 1, mając na uwadze potrzeby utrzymania i ochrony dróg istotnych dla rozwoju sieci drogowej.
3. Minister właściwy do spraw transportu w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, może:
 - 1) zróżnicować stawki opłat za przejazd autostradą ze względu na liczbę osi, emisję spalin pojazdu samochodowego, porę dnia, kategorię dnia i porę roku, mając na uwadze zapewnienie potrzeb ochrony środowiska, płynności ruchu, ochronę dróg publicznych, optymalizację wykorzystania infrastruktury transportu lądowego, a także propagowanie bezpieczeństwa ruchu drogowego;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 54, poz. 326 i Nr 218, poz. 1391.

- 2) wprowadzić stawki abonamentowe dla niektórych użytkowników autostrady w wysokości nie mniejszej niż 87 % stawki opłaty za przejazd autostradą, z zachowaniem zasady przejrzystości i niedyskryminacji.

Art. 37f. (uchylony).

Art. 37g.

Od opłat za przejazd autostradą są zwolnione pojazdy uprzywilejowane wykonujące zadania określone w art. 53 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.³⁾).

Art. 37ga.

Zasady poboru opłat w systemie elektronicznym określają przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Rozdział 5b

Opłata paliwowa

Art. 37h.

1. Wprowadzanie na rynek krajowy paliw silnikowych oraz gazu, z wyłączeniem biokomponentów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217), stanowiących samoistne paliwa, wykorzystywanych do napędu pojazdów w rozumieniu art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, podlega opłacie, zwanej dalej „opłatą paliwową.
2. Przez wprowadzenie na rynek krajowy paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w ust. 1, rozumie się czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, których przedmiotem są te paliwa silnikowe oraz gaz.
3. Paliwami silnikowymi lub gazem, o których mowa w ust. 1, są następujące produkty:
 - 1) benzyny silnikowe o kodach: CN 2710 11 45 i CN 2710 11 49;
 - 2) oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 41;
 - 3) gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe oraz gazowe węglowodory alifatyczne skroplone i w stanie gazowym, przeznaczone do napędu pojazdów samochodowych, o kodach: CN 2711 i CN 2901;
 - 4) wyroby inne niż określone w pkt 1-3, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych, z wyłączeniem stanowiących samoistne paliwa biokomponentów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych bez względu na kod CN.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015 i Nr 209, poz. 1320.

Art. 37i.

1. Opłata paliwowa stanowi przychód Krajowego Funduszu Drogowego i Funduszu Kolejowego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym (Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 61), z tym że kwota stanowiąca 80% opłaty paliwowej stanowi przychód Krajowego Funduszu Drogowego, a kwota stanowiąca 20% tej opłaty – przychód Funduszu Kolejowego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. W 2009 r. przychód Funduszu Kolejowego stanowi kwota, o której mowa w ust. 1, powiększona o kwotę 200 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego w danym roku. Kwota ta zostanie przekazana przez Bank Gospodarstwa Krajowego z bieżących wpływów z opłaty paliwowej na rachunek Funduszu Kolejowego do dnia 15 grudnia 2009 r.
3. W latach 2010-2015 przychód Funduszu Kolejowego stanowi kwota, o której mowa w ust. 1, powiększona corocznie o kwotę 100 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego w danym roku.
4. Sposób i terminy przekazania kwoty 200 mln zł, o której mowa w ust. 2, oraz kwoty 100 mln zł, o której mowa w ust. 3, zostaną określone w umowie, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym.

Art. 37j.

1. Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej od paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w art. 37h, ciąży na:
 - 1) producencie paliw silnikowych lub gazu albo
 - 2) importerze paliw silnikowych lub gazu, albo
 - 3) podmiocie dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym paliw silnikowych lub gazu, albo
 - 4) innym podmiocie podlegającym na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu.
2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są zwolnione z obowiązku uiszczania opłaty paliwowej, gdy to wynika z umów międzynarodowych dotyczących międzynarodowego transportu drogowego.
3. Minister właściwy do spraw transportu ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz umów, o których mowa w ust. 2.

Art. 37k.

1. Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej powstaje z dniem powstania zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym od paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w art. 37h.
2. W przypadku poddania danej ilości paliwa silnikowego, od której zapłacono opłatę paliwową, dalszym procesom, w wyniku których nastąpiło zwiększenie ilości tego paliwa, opłacie paliwowej podlega uzyskana nadwyżka tego paliwa.

Art. 37l.

1. Podstawą obliczenia wysokości opłaty paliwowej jest ilość paliw silnikowych lub gazu, o których mowa w art. 37h, od jakich podmioty, o których mowa w art. 37j ust. 1, są obowiązane zapłacić podatek akcyzowy.
2. Opłata paliwowa nie zwiększa podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym z tytułu importu wyrobów akcyzowych.

Art. 37m.

1. Stawka opłaty paliwowej wynosi:
 - 1) 92,87 zł za 1.000 l benzyn silnikowych, o których mowa w art. 37h ust. 3 pkt 1;
 - 2) 233,99 zł za 1.000 l olejów napędowych, o których mowa w art. 37h ust. 3 pkt 2;
 - 3) 119,82 zł za 1.000 kg gazów i innych wyrobów, o których mowa w art. 37h ust. 3 pkt 3 i 4.
2. Stawki opłaty paliwowej, o których mowa w ust. 1, ulegają podwyższeniu na następny rok w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.
3. Wskaźnik wzrostu cen, o którym mowa w ust. 2, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału, każdego roku.
4. Minister właściwy do spraw transportu ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, stawki opłaty paliwowej obliczone z uwzględnieniem zasady, o której mowa w ust. 2, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.

Art. 37n.

1. Organami właściwymi w sprawie opłaty paliwowej są naczelnicy urzędów celnych oraz dyrektorzy izb celnych.
2. Organami właściwymi miejscowo w sprawach opłaty paliwowej są odpowiednio:
 - 1) naczelnik urzędu celnego właściwy miejscowo w sprawach podatku akcyzowego oraz dyrektor izby celnej właściwy dla naczelnika tego urzędu - w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4;
 - 2) naczelnik urzędu celnego właściwy ze względu na miejsce powstania długu celnego oraz dyrektor izby celnej właściwy dla naczelnika tego urzędu - w przypadku, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2.

Art. 37o.

1. Podmioty, o których mowa w art. 37j ust. 1, są obowiązane składać informację o opłacie paliwowej właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oraz obliczać i wpłacać opłatę paliwową w terminie:

- 1) do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek zapłaty - w przypadkach, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 4,
 - 2) określonym dla należności celnych - w przypadku, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2
- na wyodrębniony rachunek bankowy izby celnej, którą kieruje dyrektor właściwy dla naczelnika tego urzędu celnego.
2. W razie powstania nadpłaty w opłacie paliwowej Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje zwrotu tej nadpłaty ze środków należnych Krajowemu Funduszowi Drogowemu i Funduszowi Kolejowemu.
 3. Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zapłata powinna nastąpić.
 4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji w sprawie opłaty paliwowej, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie jednolitości informacji składanych przez podmioty, o których mowa w art. 37j, oraz zapewnienie możliwości kontroli wysokości dokonywanych wpłat.

Art. 37p.

1. Dyrektor izby celnej, o którym mowa w art. 37o ust. 1, przekazuje kwoty pobranej opłaty paliwowej na wyodrębniony rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, w terminie 14 dni od dnia jej pobrania.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje środki, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu na rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, w wysokości określonej w art. 37i, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego oraz na rachunek Funduszu Kolejowego, chyba że zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 37o ust. 2.

Art. 37q.

Do opłaty paliwowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾), z zastrzeżeniem art. 37o ust. 3.

Rozdział 6

Krajowy Fundusz Drogowy

Art. 38.

1. Budowę autostrad, z zastrzeżeniem ust. 2, finansuje się:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692 i Nr 173, poz. 1808.

- 1) ze środków własnych spółek oraz uzyskanych przez nie kredytów bankowych i pożyczek, a także ze środków pochodzących z emisji obligacji, w tym obligacji przychodowych;
 - 2) ze środków pochodzących z budżetu państwa ustalanych corocznie w ustawie budżetowej;
 - 3) ze środków Funduszu;
 - 4) z innych źródeł.
2. W przypadku gdy przewiduje się zawarcie umowy wyłącznie na eksploatację autostrady lub jej odcinka, budowę tej autostrady lub jej odcinka finansuje się na zasadach dotyczących finansowania i budowy dróg publicznych określonych w odrębnych przepisach oraz ze środków Funduszu.
3. Spółce mogą być udzielone przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291 i Nr 145, poz. 1537).

Art. 39.

W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz.

Art. 39a.

Fundusz:

- 1) gromadzi środki finansowe na budowę i przebudowę dróg krajowych;
- 1a) gromadzi środki finansowe na przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemu elektronicznego poboru opłat elektronicznych, o którym mowa w art. 13i ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 2) finansuje realizację zadań, o których mowa w pkt 1 i 1a.
- 3) (uchylony).

Art. 39b.

1. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) opłaty paliwowej, w wysokości określonej w art. 37i;
- 2) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu w bankach;
- 3) przychodów ze sprzedaży akcji i udziałów w spółkach, przekazanych ministrowi właściwemu do spraw transportu przez Skarb Państwa, w celu zasilenia Funduszu;
- 4) przychodów z akcji i udziałów, o których mowa w pkt 3;
- 5) środków pochodzących z opłat za przejazdy autostradą, pobieranych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 5a) środków pochodzących z opłat za przejazdy autostradą, pobieranych przez drogową spółkę specjalnego przeznaczenia, jeżeli umowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, nie stanowi inaczej;

- 5b) środków pochodzących z opłat za przejazd autostradą, pobieranych przez spółkę, jeżeli umowa, o której mowa w art. 37b ust. 4, tak stanowi;
 - 5c) środków pochodzących z opłat elektronicznych, o których mowa w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
 - 6) płatności dokonywanych przez spółki, zgodnie z warunkami umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, w tym przewidzianych na rzecz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
 - 7) wpływów uzyskanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z tytułu odpłatnego udostępniania nieruchomości nabytych na cele budowy dróg;
 - 8) środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi;
 - 9) wpływów z opłat za specyfikacje warunków kwalifikacji wstępnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2, oraz opłat za informacje o warunkach przetargu, o których mowa w art. 48 ust. 2;
 - 10) środków z kredytów lub pożyczek zaciągniętych na rzecz Funduszu przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
 - 11) wpływów z obligacji emitowanych na rzecz Funduszu przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
 - 11a) inwestycji środków Funduszu w jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546);
 - 11b) innych wpływów z opłat i kar określonych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz wpływów z opłat określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381), z zastrzeżeniem ust. 3;
 - 11c) dotacji z budżetu państwa;
 - 11d) pożyczek z budżetu państwa;
 - 12) darowizn i zapisów;
 - 13) wpływów z innych środków publicznych;
 - 14) wpływów z innych tytułów.
2. Wpływy z opłat i kar, o których mowa w ust. 1 pkt 11b, Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w ramach środków finansowych gromadzonych na Funduszu.
 3. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, mogą stanowić przychód drogowej spółki specjalnego przeznaczenia na mocy umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, jeżeli umowa tak stanowi.

Art. 39c.

1. W celu zasilenia Funduszu minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może, w imieniu Skarbu Państwa, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, przekazać nieodpłatnie temu ministrowi akcje i udziały w spółkach, stanowiące własność Skarbu Państwa, z uwzględnieniem zakresu dofinansowania ze środków Funduszu przewidzianego w planie finansowym Funduszu, o którym mowa w art. 39n ust. 1, oraz wartości tych akcji i udziałów.

2. Akcje i udziały Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zbywa, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.
3. Do przekazania akcji i udziałów, o których mowa w ust. 1, oraz do ich zbywania nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.⁵⁾) oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 39d.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego może zaciągnąć kredyty, pożyczki lub może emitować obligacje w kraju i za granicą, na rzecz Funduszu i z przeznaczeniem na finansowanie inwestycji realizowanych w ramach programów wieloletnich ustanawianych przez Radę Ministrów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) oraz inwestycji realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy, a także zadań wynikających z planu finansowego Funduszu.
2. Na realizację inwestycji oraz zadań, o których mowa w ust. 1, za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji mogą być udzielane przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.⁷⁾), z tym że wymogu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 tej ustawy w zakresie, w jakim wymaga się, aby środki przeznaczone na spłatę kredytu pochodziły ze źródeł innych niż budżet państwa, nie stosuje się.
3. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 2, są zwolnione z opłat prowizyjnych.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji zawartej pod warunkiem przeznaczenia kredytu, pożyczki lub środków pochodzących z emisji obligacji na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1, na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyłączeniem art. 43 tej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 238, poz. 2390.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 115, poz. 741, Nr 141, poz. 943 i Nr 106, poz. 673, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 123, poz. 1291.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2009 r. Nr 65, poz. 545.

Art. 39e.

1. Okresowo wolne środki Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować:
 - 1) w innych bankach;
 - 2) w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
 - 3) w papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.
2. Suma lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25 % okresowo wolnych środków Funduszu.
3. (uchylony).

Art. 39f.

1. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na:
 - 1) finansowanie budowy i przebudowy dróg krajowych, realizowanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
 - 2) płatności na rzecz spółek z tytułu realizacji przez nie obowiązków wynikających z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, obejmujące w szczególności:
 - a) zwrot kosztów ponoszonych z tytułu zachowania nieprzerwanej dostępności autostrady, jej utrzymania i przejezdności,
 - b) zmienne kwoty uzależnione od spełnienia przez spółkę wymogów określonych w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,
 - c) dopłaty udzielane spółkom na pokrycie całości lub części niedoborów bieżących przychodów z tytułu eksploatacji autostrady, w celu zapewnienia płynności wydatków związanych z bieżącą obsługą i spłatą kredytów lub pożyczek bądź obligacji wyemitowanych w związku z budową autostrady;
 - 3) finansowanie przedsięwzięć drogowych powierzonych drogowej spółce specjalnego przeznaczenia;
 - 4) finansowanie kosztów utworzenia drogowej spółki specjalnego przeznaczenia, w tym środków na pokrycie kapitału zakładowego i kosztów podjęcia działalności spółki, finansowanie kosztów podwyższenia kapitału zakładowego drogowej spółki specjalnego przeznaczenia oraz wypłatę wynagrodzenia dla tej spółki;
 - 5) przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemu elektronicznego poboru opłat elektronicznych, o którym mowa w art. 13i ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
 - 6) finansowanie kosztów usług doradczych związanych z budową i przebudową dróg krajowych, w tym autostrad.
2. Ze środków Funduszu dokonuje się spłaty kredytów i pożyczek wraz z odsetkami i innymi kosztami obsługi kredytów i pożyczek, pokrycia kosztów emisji i wykupu obligacji, o których mowa w art. 39d ust. 1, oraz spłaty zobowiązań wynikających z wykonania przez Skarb Państwa obowiązków z tytułu gwarancji i poręczeń, o których mowa w art. 39d ust. 2, a także spłaty udzielonego przez

Bank Gospodarstwa Krajowego finansowania, o którym mowa w ust. 6, wraz z kosztami tego finansowania.

3. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego przysługującego Bankowi Gospodarstwa Krajowego oraz dokonuje zwrotu nadpłaty, o której mowa w art. 37o ust. 2.
4. Wpływy z opłat i kar, o których mowa w art. 39b ust. 1 pkt 11b, przeznacza się na cele, o których mowa w ustawach, na podstawie których pobierane są te opłaty i kary.
- 4a. Środki, o których mowa w art. 39b ust. 1 pkt 11c, przeznacza się na finansowanie inwestycji realizowanych w ramach programów wieloletnich ustanawianych przez Radę Ministrów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz inwestycji realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy, a także innych zadań wynikających z planu finansowego Funduszu oraz na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 2.
5. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia operatora, o którym mowa w art. 13hd ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
6. W przypadku niedoboru środków na rachunku Funduszu niezbędnych do terminowej obsługi zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, Bank Gospodarstwa Krajowego, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, może finansować ich realizację ze środków własnych.

Art. 39g.

(uchylony)

Art. 39h.

(uchylony)

Art. 39i.

Warunki finansowania ze środków Funduszu w odniesieniu do:

- 1) projektów przewidzianych do realizacji przez spółki - są określone w umowach o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
- 2) projektów przewidzianych do realizacji przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad - są określone w umowach zawieranych z wykonawcami robót;
- 3) przedsięwzięć drogowych powierzonych drogowej spółce specjalnego przeznaczenia – są określone w umowie, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia.

Art. 39j.

1. Wypłaty ze środków Funduszu wynikające z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady mogą być gwarantowane i poręczane przez Skarb Państwa.
2. Do gwarancji i poręczeń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez

Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyjątkiem art. 2a ust. 1, art. 2b, art. 31, art. 44, art. 44a, art. 44b, art. 46 i art. 47.

3. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 1, są udzielane przez Radę Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych uzgodniony z ministrem właściwym do spraw transportu.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umów poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1, oraz dochodzi spłaty tych kwot ze środków Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

Art. 39k.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dokonuje wypłat ze środków Funduszu odpowiednio na rzecz spółek lub wykonawców robót w wysokości i terminach wynikających z umów, o których mowa w art. 39i pkt 1 i 2, a na wniosek ministra właściwego do spraw transportu dokonuje wypłat, o których mowa w art. 39f ust. 1 pkt 4.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek drogowych spółek specjalnego przeznaczenia, dokonuje wypłat ze środków Funduszu na rzecz wykonawców przygotowania lub realizacji przedsięwzięć drogowych.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek odpowiednio Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowej spółki specjalnego przeznaczenia, wypłaca ze środków Funduszu wynagrodzenie operatorowi, o którym mowa w art. 13hd ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Art. 39l.

Minister właściwy do spraw transportu zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego porozumienie określające:

- 1) szczegółowy sposób i terminy dokonywania wypłat ze środków Funduszu;
- 2) sposób i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat, o których mowa w art. 39e ust. 1;
- 3) sposób i termin zwrotu nadpłaty opłaty paliwowej, o której mowa w art. 37o ust. 2;
- 4) sposób i tryb przekazywania przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad przychodów z opłat za przejazdy autostradami;
- 5) sposób gromadzenia w ramach Funduszu środków, o których mowa w art. 39n ust. 2 pkt 2, oraz wpływów, o których mowa w art. 39b ust. 1 pkt 11b;
- 6) tryb przekazywania do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowej spółki specjalnego przeznaczenia środków finansowych na realizację zadań;
- 7) zasady udzielania finansowania, o którym mowa w art. 39f ust. 6.

Art. 39m.

Nadzór nad gospodarowaniem środkami Funduszu sprawuje Rada Nadzorcza Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 39n.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu.
2. Plan finansowy Funduszu określa w szczególności:
 - 1) przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z art. 39f ust. 1-3 i 5;
 - 2) przewidywaną sumę środków przeznaczonych do refundacji dla inwestycji realizowanych w ramach programów operacyjnych ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przekazywanych z budżetu państwa;
 - 3) przewidywaną kwotę finansowania, o którym mowa w art. 39f ust. 6;
 - 4) maksymalną kwotę oraz termin obowiązywania poręczeń i gwarancji, o których mowa w art. 39j.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego, nie później niż do dnia 15 października roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać, przedstawia projekt tego planu do:
 - 1) uzgodnienia:
 - a) ministrowi właściwemu do spraw transportu,
 - b) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie finansowym;
 - 2) zaopiniowania ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie środków przeznaczonych na realizację inwestycji finansowanych z programów operacyjnych ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
4. Uzgodnienie oraz opinia, o których mowa w ust. 3, następuje do dnia 31 października roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać.
5. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu oraz podstawę do zaciągnięcia kredytów i pożyczek oraz przeprowadzenia emisji obligacji, o których mowa w art. 39d ust. 1.
6. Bank Gospodarstwa Krajowego:
 - 1) sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat, wchodzące w skład sprawozdania finansowego tego banku;
 - 2) składa ministrom, o których mowa w ust. 3, w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, informację o realizacji planu finansowego Funduszu.

Art. 39o.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego pobiera wynagrodzenie prowizyjne z tytułu prowadzenia Funduszu.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Banku Gospodarstwa Krajowego ponoszone w związku z prowadzeniem Funduszu.

Rozdział 6a

Zasady i tryb emisji obligacji poręczanych i gwarantowanych przez Skarb Państwa

Art. 39p.

1. Obligacje emitowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na rzecz Funduszu i poręczane lub gwarantowane przez Skarb Państwa są papierami wartościowymi na okaziciela, w których Bank Gospodarstwa Krajowego stwierdza, że jest dłużnikiem właściciela takiego papieru i zobowiązuje się wobec niego do spełnienia określonego świadczenia pieniężnego.
2. Dokonanie przez Bank Gospodarstwa Krajowego emisji obligacji, o których mowa w ust. 1, wymaga uprzedniej akceptacji warunków emisji ministra właściwego do spraw budżetu.
3. Obligacje są oprocentowane w postaci dyskonta lub odsetek.
4. Obligacje nie posiadają formy dokumentu.
5. Obligacje są dopuszczone do obrotu na giełdowym lub pozagiełdowym rynku regulowanym, o ile emitent nie postanowi inaczej w warunkach emisji.
6. Prawa z obligacji powstają z chwilą dokonania zapisu w ewidencji i przysługują osobie w niej wskazanej jako posiadacz tych obligacji.
7. Podmiotami uprawnionymi do prowadzenia ewidencji obligacji są:
 - 1) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;
 - 2) firma inwestycyjna;
 - 3) bank;
 - 4) zagraniczna instytucja rozliczeniowa, która prowadzi działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.
8. Obligacje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.

Art. 39q.

1. Bank Gospodarstwa Krajowego określi przez wydanie listu emisyjnego warunki emisji obligacji dotyczące treści świadczeń wynikających z obligacji i sposób ich realizacji.
2. List emisyjny zawiera w szczególności:
 - 1) datę emisji;
 - 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
 - 3) wartość nominalną jednej obligacji;
 - 4) wielkość emisji;

- 5) cenę emisyjną lub sposób jej ustalenia;
 - 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
 - 7) terminy, sposoby i warunki sprzedaży;
 - 8) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
 - 9) datę, od której nalicza się oprocentowanie obligacji danej emisji;
 - 10) termin i warunki wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu;
 - 11) informację o zabezpieczeniu obligacji poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego podaje do publicznej wiadomości warunki danej emisji poprzez ich opublikowanie na stronach internetowych Banku Gospodarstwa Krajowego lub w innych środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim, w szczególności w elektronicznych systemach informacyjnych.
4. Podanie do publicznej wiadomości listu emisyjnego, w sposób określony w ust. 3, jest warunkiem dojścia emisji do skutku.
5. Emisja następuje z dniem rozliczenia zaoferowanych do nabycia obligacji oraz w kwocie równej wartości nominalnej zbytych obligacji.

Art. 39r.

Sprzedaż obligacji może być dokonywana poprzez:

- 1) publiczne proponowanie nabycia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. Nr 184, poz. 1539, z późn. zm.⁸⁾);
- 2) publiczne proponowanie nabycia w sposób wskazany w art. 3 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1, obligacji, do których nie stosuje się przepisów tej ustawy;
- 3) przetargi organizowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego albo inny podmiot na podstawie umowy zawartej przez Bank Gospodarstwa Krajowego z tym podmiotem;
- 4) proponowanie nabycia obligacji w inny sposób niż określony w pkt 1-3.

Art. 39s.

1. W przetargach, o których mowa w art. 39r pkt 3, mogą brać udział wyłącznie banki, instytucje kredytowe lub instytucje finansowe, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁹⁾), a także ich oddziały, z którymi minister właściwy do spraw budże-

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 235, poz. 1734, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 231, poz. 1547 oraz z 2009 r. Nr 115, poz. 962.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz.

tu zawarł umowę przyznającą im prawo do składania ofert na przetargach obligacji skarbowych.

2. Uczestnicy przetargu nabywają obligacje we własnym imieniu i na własny rachunek.

Art. 39t.

1. Z chwilą wykupu obligacje podlegają umorzeniu.
2. Bank Gospodarstwa Krajowego może nabywać własne obligacje jedynie w celu ich umorzenia.

Art. 39u.

Jeżeli dzień, w którym na podstawie listu emisyjnego powstaje obowiązek wykonania czynności, przypada na dzień ustawowo wolny od pracy lub sobotę, termin wykonania tej czynności upływa w pierwszym dniu roboczym po tym dniu.

Art. 39w.

Do obligacji, o których mowa w art. 39p, nie stosuje się:

- 1) art. 163 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 2) art. 94 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych;
- 3) ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1300, z późn. zm.¹¹⁾), z wyjątkiem art. 29–37 i art. 43, które stosuje się w przypadku, gdy obligacje nie zostaną zarejestrowane w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A.;
- 4) art. 17 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, o ile rejestracja obligacji jest dokonywana w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A.

Rozdział 7

Postępowanie przetargowe

Art. 40.

Budowa i eksploatacja autostrady albo wyłącznie eksploatacja autostrady wymaga zawarcia umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65 poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045 i Nr 131, poz. 1075.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341, Nr 77, poz. 649 i Nr 78, poz. 659.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 217, poz. 2124, z 2005 r. Nr 157, poz. 1316, Nr 183, poz. 1538, Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104, z 2008 r. Nr 231, poz. 1547 oraz z 2009 r. Nr 131, poz. 1075.

Art. 41.

Wybór spółki następuje w drodze przeprowadzonego przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad trójstopniowego postępowania przetargowego:

- 1) kwalifikacji wstępnej;
- 2) przetargu ograniczonego do zakwalifikowanych do złożenia ofert, zwanego dalej „przetargiem”;
- 3) negocjacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

Art. 42.

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad zaprasza do udziału w kwalifikacji wstępnej przez umieszczenie ogłoszenia w prasie o zasięgu krajowym oraz Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności:
 - 1) oznaczenie autostrady;
 - 1a) przedmiot działalności objęty umową o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
 - 2) określenie miejsca i terminu otrzymania specyfikacji warunków kwalifikacji wstępnej oraz wysokość opłat za specyfikację;
 - 3) informację o miejscu i terminie:
 - a) składania dokumentacji do kwalifikacji wstępnej,
 - b) ogłoszenia wyników,
 - 4) informację o sposobie ogłoszenia wyników kwalifikacji wstępnej.
3. Specyfikacja warunków kwalifikacji wstępnej składa się w szczególności z:
 - 1) podstawowych informacji technicznych dotyczących autostrady;
 - 2) informacji o podstawowych wymaganiach procedury kwalifikacji wstępnej;
 - 3) informacji o zakresie i formach dofinansowania budowy autostrady ze środków Funduszu.
4. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad określa wysokość i tryb uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

Art. 42a. (uchylony).**Art. 43.**

1. W postępowaniu przetargowym mogą uczestniczyć, z zastrzeżeniem ust. 3, spółki akcyjne lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwach członkowskich Unii Europejskiej, których przedmiotem działalności jest, zgodnie ze statutem lub umową spółki, wyłącznie budowa lub eksploatacja dróg, o kapitale zakładowym nie mniejszym niż równowartość:
 - 1) 5 mln euro w przypadku postępowania przetargowego na budowę i eksploatację autostrady;

- 2) 2 mln euro w przypadku postępowania przetargowego wyłącznie na eksploatację autostrady.
2. Wyrażone w euro wartości, o których mowa w ust. 1, przelicza się na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień ukazania się ogłoszenia, o którym mowa w art. 42 ust. 1, w prasie o zasięgu ogólnokrajowym.
3. Na etapie kwalifikacji wstępnej dokumentację mogą składać uczestnicy, którzy nie spełniają warunków określonych w ust. 1. Uczestnicy, którzy złożyli dokumentację do kwalifikacji wstępnej, mogą brać udział w dalszych etapach postępowania przetargowego pod warunkiem, że przed złożeniem ofert spełnią wymagania, o których mowa w ust. 1.

Art. 44.

1. W czasie przygotowywania dokumentacji do kwalifikacji wstępnej uczestnik może zwrócić się do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad o wyjaśnienie elementów specyfikacji warunków tej kwalifikacji.
2. Treść udzielonej odpowiedzi Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przesyła jednocześnie wszystkim uczestnikom kwalifikacji wstępnej.

Art. 45.

Członków komisji przetargowej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw transportu.

Art. 46.

1. Uczestnicy kwalifikacji wstępnej mogą być zobowiązani do udzielenia dodatkowych wyjaśnień komisji przetargowej.
2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może przedłużyć termin składania dokumentacji do kwalifikacji wstępnej w sposób określony w art. 42 ust. 1.

Art. 47.

1. Oceny dokumentacji do kwalifikacji wstępnej dokonuje komisja przetargowa zgodnie z kryteriami określonymi przez ministra właściwego do spraw transportu w przepisach, o których mowa w art. 53.
2. Ocena dokumentacji złożonej do kwalifikacji wstępnej jest podstawą wyboru uczestników przetargu, zwanych dalej „oferentami”.
3. Komisja przetargowa dokonuje wyboru oferentów.
4. Z czynności otwarcia i oceny dokumentacji do kwalifikacji wstępnej, wyboru oferentów i ogłoszenia wyników wyboru sporządza się protokół.
5. Protokół, o którym mowa w ust. 4, udostępnia się uczestnikom kwalifikacji wstępnej na ich żądanie.

Art. 47a.

Jeżeli komisja przetargowa dokonała wyboru mniej niż dwóch oferentów, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad uznaje kwalifikację wstępną za bezskuteczną oraz zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw transportu oraz uczestników kwalifikacji wstępnej.

Art. 48.

1. Oferenci otrzymują pisemne zaproszenie do przetargu, z podaniem w szczególności terminu i miejsca składania ofert.
2. Oferenci otrzymują informację o warunkach przetargu po wpłaceniu na rachunek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad opłaty za informację oraz po złożeniu pisemnego oświadczenia o nieudostępnianiu osobom trzecim informacji uzyskanych w trakcie przetargu.
3. Informacja o warunkach przetargu zawiera w szczególności:
 - 1) podstawową dokumentację techniczną, pozwalającą na sformułowanie oferty;
 - 2) wymagania co do treści i zakresu oferty;
 - 3) informacje o przewidywanych istotnych warunkach umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
 - 4) informacje o terminie i formie wniesienia wadium oraz o jego wysokości, zatwierdzonej na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad przez ministra właściwego do spraw transportu.
4. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad określa wysokość i tryb uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2.

Art. 49.

Komisja przetargowa ocenia w szczególności:

- 1) stan ekonomiczno-finansowy, w tym wiarygodność finansową oferenta;
- 2) przygotowanie organizacyjne i techniczne oferenta lub wskazanych przez niego wykonawców do należytego wykonania autostrady;
- 3) plan finansowania oraz program budowy i eksploatacji autostrady;
- 4) stopień zdolności oferenta do finansowania budowy bez gwarancji i poręczeń, o których mowa w art. 38 ust. 3.
- 5) (uchylony).

Art. 50.

Do przetargu i ofert stosuje się odpowiednio przepisy art. 44-47.

Art. 50a.

Komisja przetargowa przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu i Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad protokół z postępowania prze-

targowego, o którym mowa w art. 41 pkt 1 i 2, oraz zawiadamia uczestników tych etapów postępowania o jego wynikach.

Art. 50b.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przeprowadza negocjacje ze spółką, której oferta została w wyniku przetargu uznana przez komisję przetargową za najkorzystniejszą.
2. Negocjacje, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone jednocześnie z więcej niż jedną spółką, w zakresie treści złożonych ofert, o ile ich oferty zostały uznane przez komisję przetargową za równorzędne.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest obowiązany do opracowania projektu wytycznych prowadzenia negocjacji, z uwzględnieniem w szczególności wymagań dotyczących stopnia zdolności oferenta do finansowania budowy i eksploatacji autostrady przy ograniczonym korzystaniu ze środków publicznych oraz terminu realizacji procesu inwestycyjnego.
4. Projekt wytycznych, o których mowa w ust. 3, podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 50c.

Jeżeli negocjacje nie zostaną zakończone uzgodnieniem treści umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady w terminie 9 miesięcy od dnia ich rozpoczęcia, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad może, za zgodą ministra właściwego do spraw transportu, uznać postępowanie przetargowe za bezskuteczne lub przeprowadzić negocjacje ze spółką, której oferta była druga w kolejności po ofercie najkorzystniejszej.

Art. 51.

1. Wycofanie oferty w czasie przetargu lub negocjacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady powoduje utratę wadium.
2. Wadium wniesione przez oferenta, którego oferta nie została przyjęta, podlega zwrotowi w terminie 14 dni po dokonaniu wyboru ofert przez komisję przetargową.
3. Wadium wniesione przez oferenta, którego oferta została uznana za najkorzystniejszą, podlega zwrotowi w terminie 14 dni po zawarciu umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady. Wadium nie podlega zwrotowi w razie odstąpienia oferenta od zawarcia umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady bez ważnych przyczyn.

Art. 52. (uchylony).

Art. 52a.

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu protokół z negocjacji umowy o budowę i eksplo-

atację albo wyłącznie eksploatację autostrady oraz zawiadamia spółki uczestniczące w negocjacjach o ich wyniku.

2. W przypadku gdy negocjacje zostaną zakończone uzgodnieniem treści umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu projekt umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, wraz z protokołem, o którym mowa w ust. 1.

Art. 53.

Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki postępowania przetargowego oraz tryb pracy komisji przetargowej, uwzględniając w szczególności zakres przedmiotowy specyfikacji warunków kwalifikacji wstępnej, informacji o warunkach przetargu oraz ofert składanych przez uczestników przetargu, a także kryteria oceny poszczególnych etapów postępowania przetargowego.

Art. 53a.

1. Uczestnikom postępowania przetargowego, o którym mowa w art. 41 pkt 1 i 2, których interes prawny doznał uszczerbku w wyniku naruszenia przez komisję przetargową przepisów ustawy, przysługuje prawo złożenia do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad pisemnego odwołania.
2. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 50a.
3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad odrzuca odwołanie wniesione po terminie lub wniesione przez podmiot nieuprawniony.
4. Rozpatrzenie odwołania następuje w drodze decyzji Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.
5. Rozpatrzenie odwołania powinno nastąpić nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania odwołania.
6. W postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia odwołania stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 4, a Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad rozpatruje ten wniosek w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 53b.

1. Od decyzji wydanej przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad przysługuje skarga do sądu administracyjnego.
2. Sąd rozpoznaje skargę niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wpływu skargi do sądu.

Rozdział 8**(uchylony)****Rozdział 9****Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady****Art. 61.**

1. Minister właściwy do spraw transportu zawiera ze spółką umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.
2. Minister właściwy do spraw transportu uzgadnia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych postanowienia umowy, o której mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym zobowiązań finansowych Skarbu Państwa.

Art. 62.

Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady powinna określać podstawowe obowiązki spółki polegające w szczególności na:

- 1) zgromadzeniu środków finansowych na budowę i podjęcie eksploatacji autostrady;
- 2) przygotowaniu dokumentacji technicznej wymaganej do podjęcia budowy autostrady, uzyskaniu pozwolenia na budowę i uzgodnień wymaganych odrębnymi przepisami;
- 3) terminowej realizacji procesu inwestycyjnego;
- 4) utrzymaniu autostrady, w zakresie określonym w art. 63b według standardów określonych w przepisach prawa i umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
- 5) umożliwieniu Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad dokonania, w dowolnym czasie, kontroli budowy i eksploatacji autostrady oraz dostarczania w tym zakresie danych i dokumentów.

Art. 63.

Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady powinna określać w szczególności:

- 1) termin rozpoczęcia i zakończenia budowy;
- 2) okres eksploatacji autostrady i stawki opłat w chwili rozpoczęcia eksploatacji;
- 3) wysokość i formy dofinansowania budowy autostrady ze środków Funduszu;
- 4) warunki i zakres podziału zysku pomiędzy spółkę a Fundusz;
- 5) termin przekazania dokumentacji dotyczącej lokalizacji autostrady;
- 6) sposób, terminy i zasady odpłatności z tytułu udostępnienia spółce przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad gruntów pod budowę autostrady oraz warunki zagospodarowania znajdujących się na nich budynków, budowli, urządzeń, drzewostanu i upraw;

- 7) warunki i zakres zabezpieczenia obiektów archeologicznych odkrytych w trakcie budowy;
- 8) prawa spółki do korzystania z gruntu i wzniesionych przez nią budynków, budowli i innych urządzeń;
- 9) zobowiązania spółki do:
 - a) budowy i eksploatacji autostrady zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - b) zachowania nieprzerwanej dostępności do autostrady i jej przejezdności,
 - c) zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników,
 - d) ustalania, w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej, limitu zwolnień pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sił zbrojnych państw sojusznicznych od opłat za przejazdu autostradami,
 - e) zapewnienia Policji pomieszczeń w zakresie przewidzianym w przepisach techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych, umożliwiających skuteczne realizowanie przez nią zadań w zakresie czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem w ruchu drogowym oraz jego kontrolowania na obszarze autostrad płatnych,
- 10) zasady współpracy spółki z administracją drogową, Policją, pogotowiem ratunkowym oraz jednostkami systemu ratowniczo-gaśniczego;
- 11) warunki dopuszczenia autostrady do eksploatacji;
- 12) zakres uprawnień spółki jako zarządcy autostrady;
- 13) zasady zagospodarowania miejsc obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, uwzględniające konkurencję;
- 14) termin i sposób przekazania Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad autostrady i dotyczącej jej dokumentacji po zakończeniu okresu eksploatacji;
- 15) zasady odpowiedzialności stron;
- 16) sposób rozstrzygania sporów wynikłych na tle realizacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
- 17) warunki rozwiązania umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
- 18) zasady wzajemnych rozliczeń w razie rozwiązania umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

Art. 63a.

Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne kierunki współpracy spółki z administracją drogową, Policją, pogotowiem ratunkowym oraz jednostkami systemu ratowniczo-gaśniczego, z uwzględnieniem realizacji ich zadań ustawowych, przy zachowaniu nieprzerwanego dostępu do autostrady i jej przejezdności.

Art. 63b.

1. Spółka jest obowiązana do utrzymania, przebudowy, remontu i ochrony autostrady wraz z nawierzchnią drogową i obiektami mostowymi w jej pasie drogo-

wym oraz urządzeniami bezpieczeństwa i organizacji ruchu, związanymi z funkcjonowaniem tej autostrady, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Utrzymanie wchodzących w skład pasa drogowego autostrady przejazdów z przecinającymi ją drogami i innymi liniami komunikacyjnymi w części drogowej i mostowej obejmującej skarpy nasypów i wykopów, urządzenia odwadniające, nawierzchnie, torowiska, chodniki, pobocza, poręcze oraz urządzenia organizacji i bezpieczeństwa ruchu należy do zarządców właściwych dla tych dróg lub linii komunikacyjnych, w których ciągu są one zlokalizowane.

Art. 63c.

1. W przypadku zawarcia umowy wyłącznie o eksploatację autostrady, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Umowa zawarta wyłącznie o eksploatację autostrady powinna określać warunki przejścia autostrady od jej dotychczasowego zarządcy.

Art. 63d.

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest uprawniony do kontroli budowy i eksploatacji autostrady w zakresie przestrzegania warunków umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.
2. Osoby upoważnione przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:
 - 1) wstępu na teren nieruchomości, na której jest prowadzona budowa lub eksploatacja autostrady;
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.
3. Na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad minister właściwy do spraw transportu może wezwać spółkę do usunięcia, w wyznaczonym terminie, stwierdzonych nieprawidłowości.
4. W przypadku gdy spółka nie usunęła nieprawidłowości w terminie, o którym mowa w ust. 3, umowa o budowę i eksploatację autostrady albo wyłącznie eksploatację autostrady może być wypowiedziana.

Art. 63e.

Minister właściwy do spraw transportu może, na wniosek spółki, z którą została zawarta umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, dokonać przeniesienia całości lub części praw i obowiązków wynikających z tej umowy na inną spółkę kapitałową, z zachowaniem poniższych warunków:

- 1) kapitał zakładowy tej spółki kapitałowej jest objęty w 100% przez spółkę wnioskującą lub struktura akcjonariuszy lub udziałowców w spółce kapitałowej jest taka sama jak w spółce wnioskującej;
- 2) spółka kapitałowa spełnia warunki, o których mowa w art. 43 ust. 1;
- 3) spółka kapitałowa wstępuje w prawa i obowiązki spółki wnioskującej wynikające z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 64-70 (pominięte).

Art. 71.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

**załącznik do ustawy
uchylony**